

Hồi thứ tám mươi sáu

Lục Minh Vũ Bại Lộ Chân Tướng

Au Dương Tinh gật đầu luôn mà chẳng ngắt lời :
- Có lý ! Có lý !

Λ Liệt nói :

- Cô gái bị cướp đưa vào đây là Cao huynh muốn lợi dụng vụ này để lật mặt nạ Lục Minh Vũ không hiểu có đúng không ?

Λu Dương Tinh đáp :

- Đó là sự thực. Cao Thanh Vân chuyên về việc đối phó với truyền nhân của Nhân Ma. Y đã điều tra ra ma đầu này cùng một phe với Lục Minh Vũ. Nếu bức bách được Lục Minh Vũ phải lộ chân tướng thì ma đầu kia chẳng thể che giấu được. Theo lời y thì ma đầu kia rất lợi hại võ công còn cao hơn y. Có điều y đã nhiều năm rèn luyện võ công và lịch duyệt chuyện đời, nên việc đối phó với ma đầu để vấn hồi công đạo võ lâm, ngoài y ra không còn ai làm nổi.

Λ Liệt nói :

- Ta không dính vào việc đó mà chỉ chờ y làm xong việc này là ta đối phó với bọn cấu nhân.

Λu Dương Tinh hỏi :

- Lực lượng bầy phái lớn bao nhiêu cao thủ thật không biết đâu mà lường! Sao người không chờ bọn họ phân tán rồi hãy hành động?

Λ Liệt lắc đầu đáp :

- Dù thực lực bọn chúng mạnh đến đâu ta cũng không cần. Nếu bọn chúng có giết được ta thì trước khi ta chết trong bầy phái ít ra cũng đến năm phái tiêu diệt.

Λu Dương Tinh giật mình kinh hãi. Nàng phát giác vấn đề nghiêm trọng xa hơn sự tiên liệu của nàng.

Λ Liệt mắt chiếu ra những tia căm hận, lại nói :

- Nếu cần thì có thể ta lợi dụng cả lực lượng của đệ tử Nhân Ma.

Λu Dương Tinh dụi dàng đáp :

- Báo thù là một việc nên làm, nhưng cũng chỉ đến một trình độ nào thôi.

Λ Liệt hỏi :

- Mối thù tận diệt cả nhà có lý nào không trả được ?

Λu Dương Tinh đáp :

- Ta e rằng tên ma đầu kia không chịu hợp tác với người.

Λ Liệt hỏi :

- Sao ? Hắn đã chẳng phải là người ủng hộ chính nghĩa công lý ham danh hám lợi thì khi nào lại không chịu làm ?

Bỗng chàng dừng lại. Trong lòng ngẫm nghĩ về mấy danh từ chính nghĩa công lý chàng cảm thấy kinh tâm động phách.

Sau một lúc Âu Dương Tinh hỏi :

- Người nghĩ gì vậy ?

Λ Liệt đáp :

- Đột nhiên ta nghĩ tới hai tay đấm máu của con người tàn ác.

Âu Dương Tinh nói :

- Ta biết người chẳng phải là kẻ tàn độc.

Λ Liệt đáp :

- Cô nói cũng có lý, nhưng sau khi sự việc xảy ra quá trớn, con người tử tế có thể biến thành đại ác.

Âu Dương Tinh vuốt má chàng nói :

- Người vốn là hảo nhân, nên khi nghĩ tới chuyện tàn ác là trong lòng lại đau kho.

Λ Liệt đáp :

- Nhưng ta phải trả thù không làm thế không được.

Âu Dương Tinh nói :

- Phải rồi ! Nếu người bầy phái lớn liên thủ liều mạng tất nhiên người phải tìm ngoại viện.

Λ Liệt bồng giật mình đáp :

- Thôi được ! Bất cứ việc gì rồi cũng đến chỗ kết thúc. Chúng ta không nghĩ tới nữa.

Hai người trầm mặc hồi lâu. Đột nhiên Λ Liệt nhìn Âu Dương Tinh giơ tay ra hiệu.

Âu Dương Tinh hiểu ý cùng chàng chuyển ra chỗ khác.

Chớp mắt một bóng người chạy tới thân pháp rất nhanh.

Người này đi tới cửa phòng có đèn sáng chiếu ra. Khi gần tới nơi hắn bước chậm lại đồng thời phát áo một cái.

Người này Âu Dương Tinh đã quen lắm. Hắn đúng là Cực Lạc Giáo chủ Lý Thiên Đông, tuy hắn che cả mũi miệng mà nàng cũng nhận ra không thể lầm được.

Người mới đến vào phòng rồi, hai cô gái chạy ra chia nhau ẩn vào chỗ tối trong viện. Bây giờ thì dù là tay cao thủ vô song trong thiên hạ cũng đừng hòng tiến vào cửa phòng mà không bị hai ả nhìn thấy.

Λ Liệt lại giơ tay ra hiệu, Âu Dương Tinh gật đầu. Chàng nheo mắt rồi vọt đi, thân hình như quỷ mị.

Đau một lúc chàng trở lại nhìn nàng gật đầu như để nói:

- Ta đã điếm huyết bọn chúng rồi.

Âu Dương Tinh dùng phép truyền thanh hỏi:

- Người tính thế nào?

Λ Liệt đáp:

- Ta đến cửa phòng ngó coi nếu gặp dịp là thu thập hấn.

Âu Dương Tinh hỏi:

- Người thay đổi tâm ý rồi ư?

Λ Liệt đáp:

- Ta chỉ muốn lợi dụng hấn.

Đôi chàng yên dạ lẳng lặng đi tới trước cửa phòng có chỗ ánh lửa chiếu ra mà nhìn vào. Tuy thị giác chàng bị hạn chế mà cũng ngó thấy phần lớn trong phòng.

Λ Liệt chẳng những mắt tinh, thính giác cũng vô cùng sắc bén. Những cảnh tượng mơ hồ, chàng vẫn nhìn được rõ rệt.

Λ Liệt thấy Cực Lạc giáo chủ Lý Thiên Bông đang chú ý nhìn thiếu nữ ngồi trên ghế.

Thiếu nữ này rất xinh đẹp u khiết, cô cũng nhìn lại hấn.

Vẻ mặt thiếu nữ có vẻ nặng sầu lo. Sau một lúc cô nói:

- Hỡi ôi! Ban đầu ta tưởng người là kẻ hư đốn nên trong lòng rất lo sợ.

Λ Liệt nghe câu này cảm thán có điều khác lạ nghĩ thầm:

- Dù Lý Thiên Bông có là người anh tuấn đến đâu thì cô nàng chẳng thể nhận hấn là người tốt được mới phải chớ.

Chàng lý luận như vậy vì Lý Thiên Bông đã trói buộc cô đang đem đưa về đây thì hiển nhiên hấn có dạ bất lương. Và bây giờ cô chưa có chứng cứ gì để bảo hấn không phải là người tồi bại. Tình trạng này thật quái lạ.

Lý Thiên Bông vươn tay ra cất giọng ôn nhu đáp:

- Nàng cứ yên tâm đừng sợ hãi chi hết.

Thiếu nữ xinh đẹp đứng lên gieo người vào lòng hấn như con chim én.

Lý Thiên Bông vuốt mái tóc xinh đẹp của thiếu nữ. Một tay hấn để vào cánh tay cô sau hai tay hấn sờ vào lưng rồi đưa xuống mông. Động tác rất bỉ ổi.

Thiếu nữ tuyệt không phản kháng.

Λ Liệt quay trở ra đến bên Âu Dương Tinh dùng phép truyền thanh nói:

- Lạ thật ! Dường như cô gái đó bị ma ám.

Âu Dương Tinh đáp :

- Không bị ma ám mới kỳ chứ.

Rồi cô đem việc chính cô bị Lục Minh Vũ làm cho mê muội thuật hết lại. Sau nàng nói :

- Lúc đó đột nhiên ta cảm thấy hần là người nhân từ khả kính, không nỡ buông lời hỗn xược.

Thiếu nữ này đã không hiểu võ công lại ít kiến thức càng dễ bị mê hoặc.

▲ Liệt nói :

- Té ra là thế ! Nguyên một điểm đó cũng đủ chứng tỏ Lý Thiên Bông tức là Lục Minh Vũ không còn nghi ngờ gì nữa. Thần cha khả ố này, ta phải sửa cho hần một trận mới xong.

Chàng trở gót quay lại trước cửa, vận động thần công khiến cho thanh âm tụ lại như một sợi giây thọc vào lỗ tai thiếu nữ. Trước hết chàng hắng dặng mấy tiếng.

Những tiếng hắng dặng của chàng do thần công thúc đẩy mạnh như mũi tên sắt làm cho thiếu nữ xinh đẹp phải rung động cả người.

▲ Liệt trông thấy rõ ràng liền dùng phép truyền thanh nói :

- Cấn vào người hần !

Chàng vẫn trầm tĩnh đầy lòng tin tưởng vào thanh âm của mình, nói luôn mấy lần. Lý Thiên Bông tay đang mân mê vào người thiếu nữ.

Thiếu nữ như người bị thôi miên, đột nhiên cấn một cái thật mạnh.

Lý Thiên Bông đau quá khẽ la lên một tiếng.

Nguyên Lý Thiên Bông nội công tinh thâm. Giả tử hần phòng bị từ trước thì thiếu nữ có cấn mấy miếng cũng không biết đau, nhưng lúc này lửa dục đang bốc lên, hần không kịp đề phòng chẳng những bị đau đớn mà còn trầy da chảy máu.

Hần nổi giận dùng dùng đẩy thiếu nữ ra xa mấy bước.

Thiếu nữ xinh đẹp tựa như người đang ngủ mơ choàng tỉnh giấc. Cô ngơ ngác ngó Lý Thiên Bông, Lý Thiên Bông sơ tâm một chút bỏ mất lực lượng kiềm chế.

▲ Liệt liền dùng phép truyền thanh nói tiếp :

- Cô nương ! Tại hạ đến giúp cô, cô phải giả vờ như người vẫn còn mê man mới được. Đắp có quần hào tới nơi rồi.

Thiếu nữ kiểu diễm biến đổi sắc mặt nhìn ra ngoài cửa.

Ngay lúc này Lý Thiên Bông đang cởi áo ra kiểm lại thương thế nên không ngó thấy.

Lúc hần ngừng đầu lên nhìn thì thiếu nữ kiểu diễm đang dòm hần ngơ ngẩn mỉm cười, dường như vừa rồi cô cấn hần là chẳng biết chi hết, cô còn có ý chờ đợi hần ôm lấy mình để thủ lạc.

Lý Thiên Bông sửng sờ một chút rồi tiến lại giang tay ôm cô vào lòng hỏi :

- Nàng có yêu ta không ?

Thiếu nữ gật đầu. Trong tai cô lại nghe luồng thanh âm bí mật chỉ thị. Cô đáp :

- Tiệp thiếp yêu lang quân...

Lý Thiên Bông ngắt lời :

- Ô ! Có thể mới là cục cưng của ta.

Hắn mò vào trước ngực cô nói :

- Cởi áo ra đi...

Thiếu nữ ngạc nhiên. Lý Thiên Bông phát huy chân lực ra ngón tay chụp lấy huyết đạo cô.

Thiếu nữ dụi dằng hỏi:

- Tiệp thiếp nghe nói : Mọi sự đều do nam nhân động thủ. Sao lang quân không giống chàng trai khác.

Lý Thiên Bông lập tức thu chân lực về cười lạt đáp :

- Nàng thật có ý nghĩ. Nhưng những lời nàng nghe đó không đúng sự thật, Rất nhiều đàn bà tự mình cởi áo ra. Có khi còn cởi giùm cả đàn ông nữa.

Lúc này đừng nói thiếu nữ chưa trải việc đời không biết làm thế nao cho phải mà cả con người thông minh cơ biến như A Liệt cũng ngỡ ngàng khó bề quyết định.

Thiếu nữ đang chờ chỉ thị của A Liệt khiến chàng không thể ngăn ngừa, liền mách nước cho cô.

Thiếu nữ làm bộ thẹn thùng hỏi :

- Thật thế không? Được rồi, để tiệp thiếp đi tiểu đã. Đi tiểu ở đâu ?

Lý Thiên Bông đáp :

- Ở cuối giường đã có cái thùng, không phải hay sao ?

Cô thoãn thoắt xoay mình bước đi. Vừa đi được mấy bước A Liệt đột nhiên giơ tay lên gõ cửa, trầm giọng hô :

- Lý giáo chủ ! Tra mỗ ở Hoá Huyết môn xin ra mắt.

Lý Thiên Bông sửng sốt ý niệm về lấy thiếu nữ liền bị tiêu tan. Cũng như A Liệt đã tiên liệu : Ba chữ Hoá Huyết môn khiến cho hắn tâm thần rối loạn.

Hắn quay ra lạnh lùng hỏi :

- Chẳng lẽ khuôn cửa gỗ này lại ngăn cản được Tra huynh?

A Liệt đáp :

- Tại hạ không tính đến chuyện hội diện trực tiếp với giáo chủ, vì võ công giáo chủ không phải tầm thường. Nhờ cách loan cửa, tại hạ muốn trốn đi còn dễ hơn nhiều.

Lý Thiên Bông hỏi :

- Tra huynh đến đây chỉ để nói một câu như vậy sao ?

Λ Liệt đáp :

- Dĩ nhiên không phải thế. Tại hạ cảm thấy vom trời đất tuy bao la bát ngát mà dường như không đủ được một chỗ cho mình dung thân. Vì vậy tại hạ muốn xin giáo chủ giúp đỡ để trả thù bảy môn phái lớn.

Mấy câu này rất lọt tai đối phương nhưng hẳn là một nhân vật ghê gớm, dĩ nhiên không chịu hành động một cách khinh xuất. Hẳn ngẫm nghĩ một chút rồi hỏi :

- Tra huynh có phải là một vị đã cùng Âu Dương cô nương đến đây đúng không ?

Λ Liệt đáp :

- Chính là tại hạ.

Lý Thiên Bông hỏi :

- Trường hợp mà bản nhân trợ lực cho Tra huynh thì Tra huynh định báo đáp bằng cách nào ?

Λ Liệt đáp : .

- Xin giáo chủ đưa điều kiện nếu tại hạ làm được là thành giao ước. Dĩ nhiên tại hạ cũng có một điều kiện mong được giáo chủ ứng thuận.

Lục Minh Vũ không khỏi lấy làm kỳ hỏi :

- Tra huynh cũng có điều kiện ư ?

Λ Liệt đáp :

- Thực ra đây không đáng kể là một điều kiện. Vì tại hạ bất quá chỉ muốn được coi chân tướng giáo chủ.

Lý Thiên Bông nói :

- Đây không phải bản nhân yên cầu Tra huynh hợp tác. Tra huynh đừng quên điểm đó.

Λ Liệt nói :

- Đúng thế! Nhưng đã tính chuyện hợp tác thì tại hạ hợp tác với ai mới được chứ. Giáo chủ đã không lộ chân tướng thì kẻ khác có thể mạo xưng giả làm giáo chủ.

Lý Thiên Bông mỉm cười đáp :

- Mạo xưng thì không có đâu, nhưng Tra huynh lo xa là phải.

Λ Liệt hỏi :

- Giáo chủ mà ứng chịu thì tại hạ xin đẩy cửa bước vào.

Lý Thiên Bông đáp :

- Được rồi ! Mời Tra huynh vào đây.

Λ Liệt đẩy cửa thấy Lý Thiên Bông đứng ở giữa phòng còn thiếu nữ xinh đẹp đang ở phía trong.

Bỗng Lý Thiên Bông bảo thiếu nữ :

- Nàng hãy vào trong kia ngồi đợi.

Thiếu nữ cặp mắt không rời A Liệt. Cô đoán thanh âm thần bí vừa rồi có lẽ do chàng thiếu niên anh tuấn này phát ra. Cô cất bước lui lại phía sau đi vào trong phòng nhỏ.

Lý Thiên Bông cũng trầm lặng hồi lâu. Cả hai người cùng nghe rõ thiếu nữ ngồi xuống rồi tiếng ghế lịch kịch vang lên không ngớt.

Hiển nhiên thiếu nữ trong lòng hồi hộp. Người cô run rẩy không ngồi yên được. Nhưng cái đó cũng giúp cho Lý Thiên

Bông không cần ngó tới cũng biết cô vẫn còn ở trong phòng.

Lý Thiên Bông lên tiếng trước :

- Điều kiện của bản tòa e rằng Tra huynh khó mà ưng thuận được.

A Liệt hỏi :

- Tại sao vậy ?

Lý Thiên Bông đáp :

- Tra huynh yêu cầu bản tòa giúp Tra huynh tiêu diệt hết mọi người trong bảy phái lớn là việc dễ, nhưng Tra huynh phải đưa những bảo vật của bảy phái bị mất ngày trước để đền đáp, Tra huynh có chịu không?

A Liệt nói :

- Chuyện này có chi là khó. Điều kiện của giáo chủ đưa ra thật xứng đáng.

Lý Thiên Bông nói :

- Nếu Tra huynh muốn biết rõ chân tướng bản tòa thì phải gia nhập bản giáo mới được. Dương nhiên Tra huynh được giữ một địa vị cao hơn kẻ khác nhiều.

A Liệt hỏi :

- Gia nhập quý giáo có những điều kiện gì ?

Lý Thiên Bông đáp :

- Người khác gia nhập chỉ có một điều kiện, nhưng Tra huynh thì phải thêm hai điều nữa.

A Liệt nói :

- Nếu giáo chủ vui lòng cho biết thì tại hạ xin rửa tai để nghe.

Lý Thiên Bông đáp :

- Điểm thứ nhất là Tra huynh phải giao trả Liễu Phiêu Hương, điểm thứ hai : bản tòa chỉ định một cô gái cùng Tra huynh giao hợp, điểm thứ ba : uống một viên thuốc.

A Liệt nói :

- Ngoài điểm thứ nhất tại hạ biết rồi, còn hai điểm sau tại hạ chẳng hiểu chi hết.

Lý Thiên Bông đáp :

- Bản tòa muốn Tra huynh cùng một thiếu nữ giao hợp khiến Tra huynh phạm dâm rồi từ nay trở đi vĩnh viễn không còn hối hận nữa. Dĩ nhiên thiếu nữ này không thể cùng Tra huynh kết hôn được.

Λ Liệt “ồ” một tiếng đáp :

- Tại hạ hiểu rồi.

Lý Thiên Bông nói :

- Còn điểm thứ ba là viên thuốc khiến cho Tra huynh không dám biến tâm phản nghịch. Thuốc uống vào thì có mấy chỗ hay, tối trọng yếu là hai điểm chính : thứ nhất : bản tòa có thể khiến cho Tra huynh thay đổi hình dạng hoàn toàn, điểm thứ hai : tình dục của Tra huynh sẽ mãnh liệt hơn lý trí, lúc hành động khoái lạc không còn úy kỵ gì nữa.

Λ Liệt trầm ngâm một lúc rồi hỏi :

- Thứ thuốc này đã lợi hại như vậy, chẳng lẽ người ta không ai nghĩ ra được cách giải trừ ư ?

Lý Thiên Bông ngửa mặt lên trời cười lạt đáp :

- Nếu giải trừ được thì còn có chi kỳ kỳ nữa ?

Λ Liệt hỏi :

- Nếu vậy thì ra Liễu Dhiêu Hương cũng đã uống thứ thuốc đó rồi sao ?

Lý Thiên Bông gật đầu đáp :

- Y cũng đã uống thuốc nhưng không phải thứ đó.

Λ Liệt hỏi :

- Tại hạ có phải phúc đáp giáo chủ ngay lập tức không ?

Lý Thiên Bông hỏi lại :

- Phải chăng Tra huynh còn muốn tìm người thương nghị?

Λ Liệt lắc đầu đáp :

- Tại hạ không dám tiết lộ vụ này với bất cứ một ai.

Lý Thiên Bông nói :

- Hay lắm ! Tra huynh tự mình tính kỹ lại coi.

Hai người yên lặng hồi lâu. Lý Thiên Bông lại nói :

- Thực ra Tra huynh gia nhập bản giáo được lợi đủ điều chứ chẳng hại gì. Tra huynh nên biết hiện giờ khắp thiên hạ chỗ nào cũng có cừu địch, Tra huynh chẳng thể nào không tựa vào thế lực lớn lao để chống chọi...

Λ Liệt ngắt lời :

- Cái đó tại hạ hiểu rồi.

Lý Thiên Bông nói :

- Hướng chi bản giáo được khoá lạc đặc biệt. Nhất thiết cái gì ràng buộc theo thế tục đều phế bỏ. Điểm này tưởng chẳng tàn hại gì cho Tra huynh.

Λ Liệt đáp :

- Dĩ nhiên tại hạ cũng muốn khoá lạc. Nhưng...

Lý Thiên Bông ngắt lời :

- Nhưng làm sao? Chẳng lẽ Tra huynh còn muốn nói chuyện nhân nghĩa đạo đức ?

Λ Liệt đáp :

- Không phải thế đâu. Tại hạ chỉ nghĩ đến dù mình định an được bầy phái lớn thì mới thù gia càng trầm trọng. Do đó tại hạ chẳng bao giờ công khai lộ diện được.

Lý Thiên Bông nói :

- Sau khi Tra huynh gia nhập bản giáo rồi là tự nhiên có thể công khai lộ diện.

Λ Liệt hỏi :

- Tại sao vậy ?

Lý Thiên Bông đáp :

- Bản tòa sẽ chế tạo cho Tra huynh một thân thể khác không được hay sao ?

Λ Liệt "ồ" một tiếng ra chiều đã động tâm.

Lý Thiên Bông thực tình khao khát muốn tha hoá cho bằng được tay cao thủ thiếu niên này để tăng gia thực lực. Vì thế mà lòng hấn không khỏi nóng này, cách biểu hiện không được chu toàn như ngày thường.

Hấn lại khoan thai hỏi :

- Như vậy là Tra huynh báo được mối huyết cừu mà có bị tổn thất chút gì đâu ?

Λ Liệt nghiêng răng đáp :

- Được rồi ! Sau khi tại hạ uống thuốc, giáo chủ lộ chân tướng cho tại hạ coi chứ ?

Lý Thiên Bông đáp :

- Cái đó đã hấn, vì Tra huynh thành người trong bản giáo rồi.

Λ Liệt giơ tay ra đón lấy viên thuốc lớn bằng hột vãi. Chàng đưa lên mũi ngửi thấy mùi thơm sực nức tưởng chừng có thể làm cho người ta say sưa ngây ngất.

Hiện giờ chàng không phải là người ngớ ngẩn như trước, nên chỉ ngửi một chút đã biết đại khái được lực công hiệu đến trình độ nào và sau khi uống vào sẽ có phản ứng gì.

Chàng đã biết phản ứng thế nào, dĩ nhiên không để lòi đuôi đánh bạo bỏ viên thuốc vào miệng, nuốt ực một cái vào bụng.

Lý Thiên Bông cười khanh khách đưa tay lên kéo tấm mặt nạ ra để lộ chân tướng. Hiển nhiên chính là Lục Minh Vũ.

Quả đúng như điều phỏng đoán của Cao Thánh Vân. Đáng tiếc A Liệt lại không thể làm nhân chứng được, vì bầy phái lớn không tin lời chàng.

A Liệt đã uống sương Tiên đàm, bách độc không xâm nhập vào người được nữa, nên chàng uống thuốc rồi vẫn chàng thấy cảm giác chi hết, nhưng chàng cũng giả bộ ôm bụng chau mày.

Chàng ngó đối phương như để hỏi:

- Sau thuốc này vừa nóng lại vừa đau?

Lục Minh Vũ gật đầu nói:

- Đó là phản ứng thông thường chẳng có chi đáng ngại.

Nét mặt hần ra chiều thoải mái nói tiếp:

- Bây giờ đến bước thứ nhất là công tử hãy theo mệnh lệnh bản giáo kiểm một đối tượng để phát tiết. Bản tòa nhìn thấy Bùi phu nhân ở Thần Câu Môn là được. lát nữa công tử phát tiết tình dục ở nơi y.

A Liệt la lên:

- Trời ơi! Tại hạ cảm thấy lửa dục thoi lên bùng bùng!

Lục Minh Vũ đáp:

- Hãy chờ một chút, chưa giải quyết xong địa vị công tử.

A Liệt nhìn Lục Minh Vũ cầm trong tay tấm mặt nạ, tai chàng còn nghe tiếng ghế động lịch kịch. Chàng đột nhiên đứng dậy bước đi, ra chiều lửa dục đốt cháy tâm can.

Lục Minh Vũ ngăn lại nói:

- Tạm thời công tử chưa đụng đến thiếu nữ đó được vì hiện giờ y còn thuộc về cầm chế của bản tòa.

A Liệt buông tiếng thở dài, dừng bước lại. Đột nhiên cất giọng hỏi:

- Giáo chủ cho tại hạ coi tấm mặt nạ này một chút được không?

Lục Minh Vũ đáp:

- Có chi mà chẳng được?

Rồi hần đưa cho A Liệt.

A Liệt giơ tay đón lấy mà lại sấn tay để tấm mặt nạ rớt xuống.

Cùng lúc ấy Lục Minh Vũ lùi lại hai bước, trợn mắt lên ngó chàng ra chiều tức giận.

Nguyên hần đột nhiên cảm thấy mấy luồng âm kinh xô vào kinh huyết. Hiển nhiên đối phương muốn nắm lấy tay hần nên vội rụt tay về nhảy lùi lại.

A Liệt sa sầm nét mặt hỏi:

- Thế này là nghĩa làm sao?

Lục Minh Vũ xẵng giọng đáp:

- Dừng giờ trò đó nữa. Mắt bản nhân chẳng hạt cát nào dính vào được.

Vietkiem.com